

Sygn. akt II K 110/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Elżbieta Frączak

Protokolant Katarzyna Araszczuk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy M. G.

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2014 roku sprawy karnej

E. G. (1) (G.)

syna J. i J. z domu S.

urodzonego (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 stycznia 2011r. w S. i Ż., działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził różne instytucje finansowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej nie mniejszej niż 8587 zł. o, a w tym:

- w dniu (...) roku w S. wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami doprowadził (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4789 złotych w ten sposób, że w celu uzyskania kredytu na zakup towarów w systemie sprzedaży ratalnej wraz z wnioskiem kredytowym przedstawił podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) czym wprowadził w błąd pracownika punktu sprzedaży (...) Sp. z o. o. – współpracującego z opisanym bankiem co do zamiaru i możliwości spłaty zobowiązania skutkującego udzieleniem w dniu (...) roku wyżej wymienionemu kredytu w opisanej kwocie na zakup notebooka H. marki „P. D.” oraz konsoli (...)marki „S. (...)GB”.
- w dniu (...) roku w Ż. wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami doprowadził (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3798 złotych w ten sposób, że w celu uzyskania kredytu na zakup towarów w systemie sprzedaży ratalnej przedstawił wraz z wnioskiem kredytowym podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) czym wprowadził w błąd pracownika punktu sprzedaży (...) Sp. z o. o. – współpracującego z opisanym zamiaru i możliwości spłaty zobowiązania skutkującego udzieleniem w dniu (...) roku wyżej wymienionemu kredytu w opisanej kwocie na zakup aparatu fotograficznego marki (...) i notebooka marki (...).

tj. o czyn z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk, art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

I. oskarżonego **E. G. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk oraz art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk orzeka wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 /dziesięciu/ złotych,

II. na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby lat 3 /trzech/;

III. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w wyroku kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 26 stycznia 2012 roku, przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,

IV. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązuje oskarżonego **E. G. (1)** do częściowego naprawienia szkody w terminie 8 / ośmiu/ miesięcy od uprawomocnienia się wyroku poprzez zapłatę kwoty 1000 złotych na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.;

V. na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/16/11 poz. 1 i 2 poprzez pozostawienie ich w aktach sprawy;

VI. na podstawie art. 230§2 kpk orzeka zwrot oskarżonemu E. G. (1) dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr XXII/123/12 poz. 106, 107, 108;

VII. na podstawie art. 230§2 kpk orzeka zwrot (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr XXXVIII/314/12 poz. 158, 160, 164;

VIII. na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa i nie obciąża go opłatą sądową.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W styczniu 2011 roku w M. E. G. (1) został zaczepiony przez P. B.. Mężczyzna wysiadł z samochodu obok którego oskarżony przechodził i zaproponował mu złożenie podpisu na dokumencie, za który miał otrzymać alkohol. E. G. (1) wyraził na to zgodę i wszedł do samochodu P. B.. W samochodzie znajdowali się również: A. N., G. K. oraz nieustalony mężczyzna. Początkowo udali się do Ś., potem do S.. Po drodze dołączyły do nich: A. B. oraz nieustalona kobieta. Udali się do współpracującego z (...) Bank SA punktu sprzedaży (...) Centrum (...) sp. zoo przy ul. (...) w S. i tam E. G. (1) złożył wniosek kredytowy, do którego załączono uprzednio podrobione przez P. B. zaświadczenie potwierdzające zatrudnienie E. G. (1) w firmie (...). Po pozytywnej weryfikacji wniosku kredytowego E. G. (1) podpisał umowę kredytową z dniem 21 stycznia 201 roku na podstawie której nabył sprzęt w postaci notebooka H. marki P. (...) wraz z przedłużoną gwarancją. Sprzęt od oskarżonego zabrał G. K. i zaniósł go do samochodu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego E. G. (1) k. 61-63, 110-113, 118-119,
- wyjaśnienia świadka D. B. k.91
- protokół przesłuchania podejrzanego G. K. k. 205-207, 208-209,
- protokół przesłuchania podejrzanego P. B. k. 219- 229
- umowa kredytu nr (...) k. 69 - 72
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków E. G. (1) k. 80
- protokół przesłuchania podejrzanego A. N. k. 232-237

- protokół przesłuchania świadka A. B. k.238 -243

•

Następnie wszyscy tj. E. G. (1), P. B., A. N., G. K. oraz dwie towarzyszące im kobiety udali się do Ż.. Tam w kolejnym punkcie sprzedaży (...) Centrum (...) sp.zoo mieszczącym się przy ul. (...) współpracującym z (...) Bank SA. E. G. (1) złożył wniosek kredytowy wraz z dołączonym zaświadczeniem o zatrudnieniu, opieczętowanym pieczętą firmą (...), pod którym za D. B. podpisał się P. B.. W trakcie oczekiwania na decyzję banku, wszyscy uczestniczący w tym procedurze oczekiwali w samochodzie.

Po pozytywnej weryfikacji wniosku przez L. Bank, pracownik sklepu poinformował o tym P. B. i wówczas E. G. (1) wraz z osobami z nim współdziałającymi udali się do sklepu celem podpisania umowy. Umowa została zawarta z dniem (...) roku. E. G. (1) nabył w ten sposób sprzęt elektroniczny w postaci: notebooka marki A. oraz aparatu fotograficznego marki S. za łączną kwotę 3798 zł. Sprzęt został zabrany ze sklepu przez osoby towarzyszące E. G. (1) i umieszczony w bagażniku samochodu. Następnie E. G. (1) został odwieziony przez A. N. do swojego miejsca zamieszkania.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego E. G. (1) k. 61-63, 110-113, 118-119,
- wyjaśnienia świadka D. B. k.91
- protokół przesłuchania podejrzanego G. K. k. 205-207, 208-209,
- umowa kredytu nr (...) k. 81-84, 76-79
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków E. G. (1) k. 85
- certyfikat ubezpieczenia kredytu k. 100-102
- protokół przesłuchania świadka P. S. k. 167-170
- protokół przesłuchania podejrzanego P. B. k. 219- 229
- protokół przesłuchania podejrzanego A. N. k. 232-237
- protokół przesłuchania świadka A. B. k.238 -243

E. G. (1) ma (...) lat (ur. (...)), jest żonaty i ma troje dzieci. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest ślusarzem, w chwili obecnej nie pracuje, posiada dochody ok. 1000 zł miesięcznie. Nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- dane osobo – poznawcze, k. 110-111
- dane o niekaralności, k. 120

Oskarżony E. G. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów już w toku postępowania przygotowawczego. Złożył szczegółowe i obszernie wyjaśnienia w których przedstawił swoją wersję zdarzeń. Z jego wyjaśnień wynika, że przypadkowo w M. został zaczepiony przez P. B.. E. G. (1) zeznał, że nigdy wcześniej go nie widział i nie znał go. P. B. zaproponował mu alkohol w zamian za zakupienie czegoś na raty: „mówił do mnie, że jeżeli pojedę z nim do sklepu i kupimy to co on będzie chciał to dostanę nalewki. Zapewniał mnie, że jest przygotowany na to, że będzie spłacał raty jeżeli takie trzeba będzie spłacać”. E. G. (1) zgodził się i wraz z P. B. wsiadł do samochodu w którym znajdowało się jeszcze 3 mężczyzn, a potem dosiadło się do nich 2 kobiety. Oskarżony jeszcze kilkakrotnie pytał P. B., czy na pewno nie jest to „przekręt” i czy będzie on spłacał „ewentualne” raty. Samochodem udali się do miejscowości C., gdzie jeden z

mężczyzn kupił E. G. (1) nalewkę. Następnie udali się do Ś., a potem do S.. Oskarżony wskazał, iż w trakcie drogi spożył on całą nalewkę. Przyznał, iż w S. w sklepie podpisał dokumenty, których nawet wcześniej nie czytał. Nie wiedział nawet jaki sprzęt „zakupił”, gdyż był on zapakowany. Po wszystkim oskarżony otrzymał piwo.

Przyznał również, że bardzo podobna sytuacja miała miejsce chwilę później w Ż., gdzie również podpisał umowę na sprzęt elektroniczny, którego nawet nie widział. Wskazał również, iż po wszystkim otrzymał „zapłatę” w wysokości 150 zł.

Oskarżony nie umiał podać motywów swojego zachowania, wskazał, iż pił alkohol i czuł się dziwnie: „coś mnie omamilo i ja się na to zgodziłem”. Był przekonany również, o tym, że żadnych rat nie będzie musiał spłacać.

Na rozprawę przed Sądem oskarżony E. G. (1) nie stawiał się, a jego zeznania zostały odczytane przez Przewodniczącego..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego E. G. (1) k. 61-63, 110-113, 118-119,

Sąd zważył, co następuje:

Sprawstwo i okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu w wyroku czynu nie budzą w ocenie Sądu wątpliwości. Przede wszystkim oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, dodatkowo potwierdzeniem jego sprawstwa są zeznania świadków złożone w toku postępowania przygotowawczego: G. K., P. B., A. N., A. B., D. B. a także pozostały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, a w szczególności: kopia umowy kredytu nr (...) datowana na dzień (...) roku, kopia umowy kredytu nr (...) datowana na dzień (...), a także kopia podrobionej informacji o zatrudnieniu kredytobiorcy, tj. E. G. (1).

W ocenie Sądu zasługują w pełni na uznanie za wiarygodne zeznania złożone przez świadka P. B., który przyznał się do wspólnych wyłudzeń z E. G. (1) na szkodę L. Bank. Świadek ten potwierdził fakt przedłożenia przez oskarżonego stwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu E. G. (2) w firmie (...) – D. B. i przyznał, że to on wypisał w/w zaświadczenie. Zeznania tegoż świadka są spójne, logiczne, konsekwentne i nie sposób uznać, by bezpodstawnie obciążały oskarżonego

Świadek D. B. – właściciel firmy (...) potwierdziła zeznania P. B. dotyczące zaświadczenia o zatrudnieniu E. G. (1) wskazując, iż jako jedyna osoba uprawniona i właściciel firmy nigdy nie wystawiała zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków dla oskarżonego, nadto nigdy nie zatrudniała nikogo o nazwisku E. G. (1).

Natomiast świadek P. S. zeznał, iż do dnia dzisiejszego nie dokonano żadnej wpłaty na poczet zobowiązań zaciągniętych przez E. G. (1). Wskazał również, iż oskarżony odmówił spłaty kredytu.

Sąd również uznał za wiarygodne zeznania świadka A. B., która co prawda, nie pamiętała osoby o nazwisku E. G. (1), jednakże potwierdziła ona okoliczności zwerbowania mieszkańca M. w celu wyłudzenia kredytów .

Podobnie zeznania G. K., który co prawda nie opisał szczegółowo okoliczności wyłudzenia kredytu przez E. G. (1), jednak potwierdziły iż faktycznie oskarżony brał udział w procederze wyłudzenia.

Zdaniem Sądu nie sposób również kwestionować prawdziwości wyjaśnień oskarżonego E. G. (1), który przede wszystkim przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i dokładnie opisał okoliczności, a także miejsce i sposób, w jaki działał. Ponadto wyjaśnienia złożone przez oskarżonego korespondują z zeznaniami świadków występujących w sprawie i są zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym.

Również przedstawione przez świadka A. N. okoliczności są zgodne z ustalonym stanem faktycznym i wyjaśnieniami oskarżonego E. G. (1).

Reasumując powyższe rozważania Sąd uznał, iż oskarżony E. G. (1) swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanych mu czynów. Zdaniem Sądu właściwa jest przyjęta wobec oskarżonego R. W. kwalifikacja prawna czynu z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk, art. 270 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk w zw z art. 12 kk.

Określone w art. 286 § 1 kk przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Celem i motywem działania E. G. (1) była chęć uzyskania korzyści majątkowej – P. B. obiecał oskarżonemu alkohol oraz dał mu 150 zł w zamian za wyłudzenie kredytu.

Nadto oskarżony posłużył się podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu. Przez podrobienie dokumentu rozumie się sporządzenie przedmiotu (pisma, druku itp.), który ma imitować dokument autentyczny. Wskazać należy, iż odmianą przestępstwa z art. 270§1 kk jest używanie jako autentycznego dokumentu podrobionego lub przerobionego. Sprawca może używać dokumentu, który sam sfalszował, albo który został sfalszowany przez inną osobę. Warunkiem odpowiedzialności jest jednak świadomość, iż używany przedmiot jest dokumentem fałszywym, przy czym wystarczy, że sprawca godzi się z taką możliwością - Komentarz do art.270 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. M., Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.

Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z faktu, iż stosowne dochody są podstawowym warunkiem do uzyskania kredytu, dlatego też, posługując się podrobionym zaświadczeniem, wprowadził w błąd pracownika banku co do swojej kondycji finansowej, co do możliwości, a nawet zamiaru spłaty docelowych rat.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, iż E. G. (1) swoim działaniem w pełni wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanych mu czynów i jego wina została udowodniona

Kierując się dyrektywami określonym w art. 53 kk Sąd orzekł karę za przypisane oskarżonemu przestępstwo według swego uznania w granicach określonych ustawą, biorąc pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu.

Uznając E. G. (1) za winnego przestępstwa z art. 286 kk, 297 kk oraz art. 270 w zw z art. 11 § 2 kk w zw z art. 12 kk Sąd na podstawie art. 286 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności

Jednocześnie aby E. G. (1) odczuł w sposób realny dolegliwość kary Sąd orzekł wobec niego na podstawie art. 33 § 2 kk, karę 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Wymierzona oskarżonemu grzywna stanowić będzie niewątpliwie realną dolegliwością adekwatną tak do wszelkich okoliczności przedmiotowych i podmiotowych oraz sytuacji majątkowej i rodzinnej oskarżonego.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny Sąd zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniu 26 stycznia 2012 roku.

Jednocześnie Sąd uznał za właściwe zastosować wobec oskarżonego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary na okres 3 (trzech) lat próby. W pierwszej kolejności wymaga podkreślenia, że w świetle art. 69 § 1 kk zasadniczą przesłanką decydującą o tym czy kara w danej wysokości ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy, a więc rozstrzygnięcie o zawieszeniu musi znajdować uzasadnienie przede wszystkim w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. Tak więc merytorycznie najistotniejszym warunkiem jej orzekania jest dodatnia prognoza oparta na właściwościach i warunkach osobistych sprawcy (zob. wyrok SN z dnia 10 maja 1995 roku, II KRN 28/95). Jako, że E. G. (1) nie był dotychczas karany sędownie, zaś w przeciagu toczącego się postępowania nie doszło z jego strony do żadnego naruszenia porządku prawnego prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego jest jak najbardziej pozytywna.

Na podstawie art. 72 § 2 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A z/s we W. kwoty 1000 złotych w terminie 8 (ośmiu) miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego wyroku.

Na podstawie art. 44§2 kk Sąd orzekł na rzecz Skarbu Państwa przepadek dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...)w postaci umowy kredytowej nr (...) z dnia (...) roku oraz umowy kredytowej nr. (...) z dnia (...) roku, jako że umowy te są przedmiotami, które służyły do popełnienia przestępstwa i zarządził pozostawienie jej w aktach sprawy. Przez pojęcie przedmiotu należy rozumieć każdy obiekt materialny. Będzie to przede wszystkim, ale niekoniecznie, rzecz.(...), Jest możliwe orzeczenie przepadku każdego dokumentu. Natomiast przedmiotami, które służyły do popełnienia przestępstwa to takie, które zostały użyte do jego popełnienia. Komentarz do art.44 kodeksu karnego), [w:] M. K., Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2013

Zgodnie z art. 230 § 2 kpk należy zwrócić osobie uprawnionej zatrzymane rzeczy niezwłocznie po stwierdzeniu ich zbędności dla postępowania karnego. Dlatego też Sąd w punkcie VI części dyspozytywnej wyroku zarządził:

- zwrot oskarżonemu E. G. (1) dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...)poz. (...) w postaci: certyfikatu L. Banku do umowy kredytu (...), pokwitowania dla wpłacającego wystawione na nazwisko E. G. (1) przez L. Bank we W., potwierdzenia danych do wniosku nr (...) wystawione na nazwisko E. G. (1) przez (...) Bank SA Centrum Operacyjne,

albowiem został on prawomocnie osądzony i w/w dowody są już zbędne dla postępowania karnego i należy je zwrócić osobie uprawnionej, którą w tym przypadku jest oskarżony.

Natomiast w punkcie VII części dyspozytywnej wyroku Sad zarządził:

- zwrot (...) Bank (...) S.A z/s we W. dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) poz. (...)w postaci: umowy kredytu na zakup towarów/usług nr (...) zawartą z E. G. (1), umowy kredytu na zakup towarów/usług nr (...) zawartą z E. G. (1), umowy kredytu na zakup towarów/usług nr (...) zawartą ze Z. J.,

albowiem postępowanie w niniejszej sprawie zostało prawomocnie zakończone, dlatego też dokumenty ujęte w punktach VI i VII części dyspozytywnej wyroku należało zwrócić w/w instytucjom z uwagi na ich zbędność dla dalszego postępowania.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych. Nie posiada on żadnego majątku do którego można by skierować ewentualną egzekucję. Dlatego też przyjęto, że windykacja kosztów byłaby nieskuteczna i orzeczono w oparciu o względy słuszności – uznając, że rozstrzygnięcie o kosztach na podstawie art. 627 k.p.k. byłoby niewykonalne.